

[Finansministeren.]

ikke enig i det ærede medlems bedømmelse deraf. Det kan godt være, at befolkningen kan få den opfattelse; det kan bl. a. hænge sammen med, på hvilken måde pressen hjælper den til at få en sådan opfattelse. Jeg har godt lagt mærke til, hvad der er skrevet om den sag; men ikke alt, hvad der skrives i aviserne, er rigtigt, og navnlig forekommer det i mange tilfælde, at måske er det, man skriver, rigtigt, men man udelader andre, væsentlige ting til belysning af spørgsmålet. Jeg mener derfor ikke, jeg kan tage noget initiativ i denne sag, og må mene, at vil man have dette ændret, er det til syvende og sidst et lovgivningsanliggende. Jeg for min part mener, det vil være rimeligt at vente, også for dette spørgsmåls vedkommende, til det særlige udvalg, der behandler spørgsmålet om boligudgifter, har sluttet sit arbejde; det kunne tænkes at få konsekvenser også for det forhold, vi her drøfter.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 41) findes i tidenden sp. 1869).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Børge Schmidt: Der er, siden vi ved første behandling drøftede dette lovforslag, kommet en henvendelse fra Foreningen „Bymæssige Kommuner“, og jeg finder det derfor rigtigt, at vi mellem anden og tredje behandling underkaster lovforslaget en kortvarig udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Børge Schmidt: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af internationale overenskomster om oprettelse af en midlertidig ordning vedrørende et globalt kommercielt satellitkommunikationssystem, undertegnet i Washington den 20. august 1964.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VII) findes i tillæg A. sp. 667, fremsættelsen i tidenden sp. 1569).

Sagen sattes til forhandling.

Waldemar Laursen: Det af den højtærede minister for offentlige arbejder fremsatte forslag til folketingsbeslutning vedrørende Danmarks ratifikation af internationale overenskomster om oprettelse og udnyttelse af et telekommunikationssystem via satellitter kan jeg give mit partis tilslutning.

Spørgsmålet om telekommunikation har jo altid været et såvel interkontinentalt som internationalt forhold, der har beroet på aftaler landene imellem, og med det fredelige formål og sigte at skabe så stabile teleforbindelser landene og kontinenterne imellem som overhovedet muligt.

Hidtil er telekommunikationen gået de mere traditionelle veje, kabelanlæg og kabelveje, såvel til lands som til søs, samt radio- og radiotelegrafforbindelser; det har været de muligheder, som har stået til rådighed. Men også på teleteknikkens område er der nu i vor teknikkens tidsalder nye muligheder og midler at tage i anvendelse, og med det i forslaget omtalte globale satellitkommunikationssystem skulle nye midler og nye veje tages i anvendelse og dermed i nogen grad supplere og aflaste det bestående telenet, hvilket med den tiltagende telekommunikation må betragtes som et fremskridt af stor betydning. Da man gennem de hidtidige forsøg med opsendelse og anvendelse